GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 73. *Mercurĭ în 16 (28) Maiŭ* 1884.

Brașovŭ în 15 (27) Maiu.

Peste vre-o douĕ ḑile delegații aleșĭ pentru conferența generală a alegĕtorilorŭ românĭ din Transilvania, Bănatŭ și Țéra unguréscă vorŭ porní la adunarea, ce se va întruní în Sibiiu Dumineca viitóre.

Drumŭ bunŭ!

Sĕ se adune cu Dumneḑeu toțĭ la sfatulŭ obștescŭ, sĕ se adune cu inima de Românŭ adevĕratŭ, cu credință tare și nestrămutată în viitorulŭ multŭ cercatei nóstre națiunĭ!

Nicĭ odată, mama vĕduvită, scumpa nóstră națiune română, n'a avutŭ mai mare lipsă de ajutorulŭ bravilorŭ sĕi fii.

Nicĭ odată nu s'a cerutŭ dela Românulŭ ardelénŭ, bănățénŭ și ungurénŭ mai multŭ ca acuma, ca sĕ dovedéscă tronului, sĕ dovedéscă țĕrii și Europei întregĭ, că este consciu nu numai de datoriile ce le are, ci și de drepturile sale naționale, ca unŭ poporŭ autohtonŭ și de sine stătătorŭ, ce este.

Multe s'aŭ ḑisŭ și s'au scrisŭ despre noi și în acestĭ trei anĭ din urmă, dela conferința din 1881 încóce.

Nu ne-a prinsŭ mirare, că adversarii noștri politicĭ și naționali s'au folositŭ în scrisŭ și cu graiu viu de tóte mijlócele, spre a micșorá importanța votului alegĕtorilorŭ românĭ și spre a pune la îndoială lealitatea și patriotismulŭ nostru.

Nu ne-a miratŭ, că ne-au atribuitŭ scopurĭ și planurĭ subversive și ne-au descrisŭ înaintea lumei ca pe nisce dușmani ai libertățilorŭ constituționale.

Ne-a miratŭ și ne-a mâhnitŭ însĕ, că s'au găsitŭ între noi câțiva ómenĭ, carĭ au începutŭ sĕ bată în retragere tocmai în momentulŭ, când mai multŭ ca orĭ și când se cerea ca Românii, printr'o esemplară solidaritate, sĕ paraliseze tendințele, ce țintéu a'i discretá în fața opiniunii publice; au începutŭ sĕ șovăiască și sĕ dea în graiulŭ dușmanului, micșorândŭ-se și tĕrêndu-se înaintea lui ca nisce pĕcătoșĭ, carĭ aștéptă pedépsa meritată.

Că aceia, carĭ nu potŭ trăí făr' de stăpânŭ, au marĭ pĕcate pe sufletulŭ lorŭ, o credemŭ.

Dér ce a pĕcătuitŭ poporulŭ nostru, ca sĕ cadă la pămêntŭ înaintea puternicilorŭ ḑilii și sĕ-i róge de iertare?

Décă au unŭ pĕcatŭ Românii, atuncĭ au pĕcătuitŭ, că au fostŭ pré îndurătorĭ față cu nedreptățile ce li s'au făcutŭ; au fostŭ pré bunĭ și pré credulĭ față c'unŭ dușmanŭ, care îĭ prigonesce făr' de milă și în modŭ sistematicŭ; au pĕcătuitŭ, căcĭ au fostŭ pré de multe orĭ desbinațĭ cândŭ au trebuitŭ sĕ dé peptŭ cu elŭ, și de aceea nu șĭ-au putută apĕrá cu destulă bărbăția limba și naționalitatea amenințată.

Românulŭ, pacinicŭ și generosŭ din firea lui, mai bine sĕ mulțămesce cu mai puținŭ, de câtŭ sĕ se învrășbéscă cu vecinulŭ sĕu.

Acesta este pĕcatulŭ lui celŭ mai mare strămoșescŭ, și multe rele și neajunsurĭ avemŭ sĕ suferimŭ aḑĭ în urma lui.

Dar și răbdarea Românului are o margine, și celŭ ce șĭ-a perdutŭ înaintea lui omenia și încrederea, anevoie o mai póte recâștigá.

Nu numai odată bietulŭ nostru țĕranŭ, muncitŭ de necazurile ḑilei, dar în totdéuna pĕtrunsŭ de dorința de a trăí în pace cu conlocuitorii sĕi, și-a ḑisŭ, vĕḑĕndŭ fanatismulŭ și terorismulŭ maghiarŭ: dór le-o vení și lorŭ odată mintea!

Din nenorocire mintea nu le-a venitŭ; astăḑĭ suntŭ mai turbațĭ în contra nóstră ca ori și cândŭ. Clușiulŭ ne-o dovedesce.

Dér Clușulŭ ne mai dovedesce încă ceva, pentru noi fórte îmbucurătorŭ și înveselitorŭ.

Ne dovedesce, că Românulŭ a începutŭ sĕ capete minte și că acésta este, ce scóte cu totulŭ din fire pe adversarii lui.

Cei ce într'unŭ césŭ rĕu s'au încercatŭ sĕ ne ademenéscă cu vorbe slabe, ca sĕ intrămŭ în cetatea inimică și sĕ ne lăsămŭ a fi legațĭ de carulŭ de triumfŭ alŭ cârmuitorilorŭ de astăḑĭ, au trebuitŭ sĕ se convingă mai multŭ ca orĭ și cine, că Românulŭ s'a deșteptatŭ, că nu mai este turma cuvêntătóre, pe care sĕ-o pótă mâná archipăstorii după cum le dictéză poruncile celorŭ dela stăpânire.

Aceștĭ rĕtăcițĭ au rĕmasŭ isolațĭ și începe sĕ le fie gróză de singurătatea lorŭ.

Opiniunea publică română i-a judecatŭ. Verdictulŭ ei este sdrobitorŭ.

Fost'amŭ destulŭ slugile altora; cerșit'amŭ destulŭ pe la cele ușĭ ale puternicilorŭ ḑilei, carĭ sunt surḑĭ pentru rugările nóstre și n'au ochĭ pentru ranele, de carĭ suferimŭ.

A sositŭ timpulŭ ca sĕ aibă și Românulŭ patriă, sĕ aibă și elŭ lege și limbă, sĕ aibă și elŭ scóle și așeḑăminte de cultură, sĕ pótă trăi și elŭ unŭ traiŭ demnŭ de omenire și de veaculŭ de față și sĕ se pótă desvoltá în pace, liberŭ și neîmpedecatŭ, pe pămêntulŭ sĕu strămoșescŭ, îngrășatŭ cu sudórea și cu sângele lui.

Alegătorĭ români! In mâna vóstră este aḑĭ sórtea și viitorulŭ poporului românŭ din Transilvania, Bănatŭ și Țĕra unguréscă. Voi sunteți legalii apĕrătorĭ ai lui și voi trebue sĕ formulați prin trămișii voștrĭ verdictulŭ poporului românŭ, ca și amicii și inamicii lui sĕ vĕdă ce voiesce, ce păsurĭ are și carĭ sunt adevĕratele lui postulate.

Voi și numai voi sunteți datorĭ a declará prin graiulŭ representanțilorŭ voștri, că poporulŭ românŭ nu voesce se cedeze nimicŭ din drepturile sale, nu voesce sĕ móră, ci voesce sĕ trăéscă în acestŭ statŭ, alăturĭ cu națiunea maghiară și cu celelalte naționalități, ca națiune de sine stătătóre.

Trebue sĕ ieșimŭ odată cu totulŭ din labirintulŭ politicei umilitóre și șovăitóre, în care ne-au încurcatŭ dela 1865 încóce intrigele adversarilorŭ, carĭ încă dinainte de 1848 și-au croitŭ planulŭ pentru nimicirea și contopirea nóstră cu rassa lorŭ; trebue sĕ punemŭ capĕtŭ odată servilismului afurisitŭ, care la orĭ ce pasŭ ce voimŭ sĕ-lŭ întreprindemŭ, ce trebue sĕ-lŭ întreprindemŭ pentru binele nostru naționalŭ, ne pune înaintea rușinósei întrebărĭ: că óre ce vorŭ ḑice la acésta stăpânii ḑilei?

Stăpânii ḑilei potŭ ḑice și potŭ crede ce vorŭ voi, chiămarea Românilorŭ nu este de a face pe voia lorŭ. Nu-i destulŭ că ne împlinimŭ datoriele de cetățenĭ și de patrioțĭ adevĕrațĭ cu prisosință, mai trebue óre sĕ purtămŭ și grija pofteiorŭ și a înclinărilorŭ particulare, ce le au adversarii noștri astăḑĭ la putere?

Aerulŭ este infectatŭ de unŭ timpŭ încóce de nisce miasme, carĭ potŭ otrăvi sêmțulŭ curatŭ alŭ Românului. Vocea resolută a representanțilorŭ alegĕtorilorŭ români trebue se curățe aceste miasme stricăcióse.

Prorocilorŭ mincinoșĭ, carĭ ne vorbescŭ mereu de puterea grozavă a adversarilorŭ și de slăbiciunea nóstră și carĭ ne îndémnă ca noi, „sĕrmanii de noi,“ se căutămŭ mijloculŭ potrivitŭ — pe letiniă: modus vivendi — care sĕ le facă Maghiarilorŭ cu putință de a se împăca cu noi, se le rĕspundă:

Nu este putere pe lume, care se ne pótă face ca sĕ ne lepădămŭ de totŭ ce avemŭ mai sfântŭ, de limba și de naționalitatea nóstră. Inaintea puternicilorŭ de aḑĭ au domnitŭ peste Ardélŭ și Țéra ungurésca alții și mai puternicĭ și noi Românii totușĭ nu neamŭ mărturisitŭ decâtŭ ca Românĭ, nu amŭ pretinsŭ decâtŭ drepturile, de carĭ avémŭ lipsă spre a ne asigurá desvoltarea nóstră națională românéscă, și li-amŭ și dobênditŭ aceste drepturĭ, deși nu în mĕsura în care amŭ fostŭ doritŭ.

Puternicii de aḑĭ ne-au aflatŭ în eserciţiulŭ liniștitŭ alŭ acestorŭ drepturĭ. Cine e de vină că astăḑĭ nu le mai putemŭ eserciá? Cine ni le-a răpitŭ și cine se încércă a nimicí chiar și mlăstarele românismului décă nu ei, aceștĭ teribilĭ ai ḑilei?

Nu este prin urmare la rêndulŭ nostru de a ne rugá de iertare, că amŭ cutezatŭ sĕ ne folosimŭ și noi câțĭ-va anĭ de drepturĭ naționale, ci este la rêndulŭ acelora, carĭ ni le-au luatŭ cu forța ca sĕ-șĭ cunóscă pĕcatulŭ și sĕ facă totŭ posibilulŭ ca sĕ putemŭ fi restabilițĭ în drépta nóstră proprietate.

Adversarilorŭ némului nostru, carĭ ne calumniază, carĭ ne insultă și ne batjocurescŭ, pentru că suntemŭ Românĭ și pentru că voimŭ sĕ trăimŭ în acestŭ statŭ ca Românĭ egalĭ îndreptățițĭ cu ei, trămișii alegĕtorilorŭ nostri sĕ le respundă:

Nicĭ noi, nicĭ voi nu suntemŭ de erĭ d'alaltă erĭ; ne cunóscemŭ din vechime, și crestăturile de pe răvașele nóstre arată ce suntemŭ datorĭ unulŭ altuia. Décă țineți ceva la amiciția poporului românŭ, décă voiți fericirea și întărirea patriei întindeți-ne mâna de împăcare sinceră și nefățăritŭ, dațĭ doveḑĭ că nu voițĭ nimicirea némului nostru, dér nu vĕ închipuițĭ că esistă vr'unŭ Românŭ cu inima la locŭ, care de frica vóstră și a amenințărilorŭ vóstre sĕ-șĭ vêndă consciința și sĕ se lapede de limba și de naționalitatea lui!

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

Praga, 27 Maiŭ. — Numirea lui Kraszewski ca membru onorificŭ alŭ societății profesorale academice boemiane s'a anulatŭ din partea autorității.

Cairo, 27 Maiu — Secretarulŭ de statŭ Clifford a plecatŭ la Londra, pe o corabiă de a companiei „Lloyd,“ fără ca sĕ se mai întórcă. Ministrulŭ președinte Nubar Pașa nu sufere în serviciulŭ statului nicĭ unŭ europénŭ.

Szeghedinŭ, 27 Maiŭ — Desvĕlirea monumentului Regelui în Așothalom a decursŭ în modŭ sĕrbătorescŭ.

(Biur. telegr. din Pesta).

Cronica ḑilei.

D-nu Dr. Raţiu din Turda ne trămite o întâmpinare în contra unorŭ neadevĕrurĭ scrise de »Kolozsvári Közlöny«. Domnia sa declară că n'a datŭ scrisorĭ de recomandare cătră preoţii românĭ din Munţĭ, în causa alegerilorŭ, nicĭ d-lui Miksa nicĭ altora, după cum scrie numitulŭ ḑiarŭ maghiarŭ.

*

La 19 Maiu Românii din Năsăudŭ vorŭ serba Maialulŭ în castru, eventualŭ în hotelulŭ Rahova.

*

Procurorulŭ generalŭ din Pesta a primitŭ dela tribunalulŭ din Nyiregyháza sentinţa în procesulŭ Tisza-Esslár. Intre altele i s'au pusŭ la disposiţiune şi corpora delicti — resturĭ de óse d'ale cadavrului — care se vorŭ predá institutului anatomicŭ din Pesta. Procurorulŭ generalŭ a avisatŭ pe procurorulŭ din Nyiregyháza sĕ céră tóte actele acestui procesŭ monstruosŭ, spre a-le trimite în Pesta, pentru ca sĕ se intenteze procesŭ organelorŭ vinovate, carĭ au fostŭ însărcinate cu instrucţiunea.

*

Unŭ fiu alŭ lui Kossuth, care se află în serviciulŭ căilorŭ ferate italiane, a renunţatŭ la cetăţenia unguréscă, optândŭ pentru cea italiană.

*

Oposiţiunea din Ungaria acusă organele oficiale din comitatulŭ Hont, că au comisŭ abusurĭ în alegerĭ. Se anunţă că o deputaţiune a comitatului a sositŭ în Pesta, ca sĕ céră o audienţă monarchului şi sĕ se plângă de aceste abusurĭ. Se crede că deputaţiunea nu va fi primită.

*

In Viena s'a deschisŭ o listă de subscripţiunĭ pentru victimele dela Stadttheater. Maiestatea Sa monarchulŭ a datŭ 1000 fl.

*

Din Gratz se scrie că direcţiunea poliţiei d'acolo a interdisŭ, conformŭ paragrafului 23 din legea presei, afişarea apelului privitorŭ la adunarea generală a Schulvereinului germanŭ.

*

Din Agram se scrie că în subprefectura Jaska a apărutŭ Philloxera. S'au luatŭ mĕsurile necesare pentru a împedecá întinderea ei mai departe.

*

Pe moşia Lengyel a comitelui Alexandru Appony s'au găsitŭ resturĭ de locuinţe din timpulŭ barbarilorŭ. În morminte se găsescŭ schelete cu genunchii şi braţele sgârcite, zăcêndŭ pe o parte. Lângă capŭ se află la fiecare unŭ vasŭ mare de argilŭ arsŭ.

*

In luna viitóre, comisiunea mixtă însărcinată cu regularea hotarelorŭ dintre Austro-Ungaria şi România, 'şi va reîncepe lucrările, din punctulŭ de unde s'au întreruptŭ în anulŭ trecutŭ. D. N. Ionescu, care facea parte din acéstă comisiune, a declaratŭ, asigură »Naţiunea,« că în urma celorŭ petrecute în Clusiu, d-sa nu mai póte lucra alăturĭ cu Ungurii în acéstă comisiune.

*

La finele lui Maiu se vorŭ disolvá camerile de revisuire ale României. Viitórele alegerĭ se vorŭ face în Septembre, după noua sistemă electorală.

*

Serbarea la 10 Maiu s'a petrecutŭ în Bucurescĭ în mare veseliă. Oraşulŭ a fostŭ splendidŭ iluminatŭ şi împodobitŭ cu tricolorulŭ naţionalŭ. Maiestăţile Lorŭ au fostŭ pretutindenĭ aclamate cu căldură.

*

„Alarma« află că ministerulŭ de interne alŭ României, ca sĕ împedece desele românisărĭ ale numelorŭ de familiă, ar fi dispusŭ ca pe viitorŭ sĕ se iea taxe marĭ dela cei ce cerŭ schimbarea numelui. Tocmai contrarulŭ se întâmplă în Ungaria.

*

La Roma se va ţiné în curêndŭ unŭ congresŭ internaţionalŭ, care se va ocupá cu esecutarea sentinţelorŭ judiciare străine. Mai tóte guvernele au fostŭ învitate din partea ministerului de esterne alŭ Italiei. România va fi representată, se ḑice, de d. Dr. Obedenaru, primulŭ secretarŭ alŭ legaţiunei române din Roma.

*

Pórta a cerutŭ dela comunitatea grecéscă sĕ-şĭ alégă unŭ nou patriarchŭ.

*

Se raportéză din Petersburgŭ că în sĕptĕmânile din urmă s'au arestatŭ mulţime de nihilistĭ. Intre acestia se află şi căpitanulŭ de marină Dobrodwolski. Poliţia aflase că elŭ e unŭ membru însemnatŭ alŭ partidei teroriste. Când i s'a raportatŭ împĕratulului despre acéstă arestare, ţarulŭ supĕratŭ ḑise cătră prefectulŭ poliţiei: »Poliţia ta e necivilisată!« şi porunci ca poliţaiului Otto, care îndrăsnise sĕ năvălescă cu ómenii sĕi până în camera unde dormia tênĕra păreche, sĕ fie pedepsitŭ cu arestŭ de cincĭ ḑile. Dobrodwolski e fórte compromisŭ şi e desemnatŭ de poliţiă ca unŭ alŭ doilea Suchanow.

*

Din causa manifestaţiunii plănuite pe ḑiua de 25 Maiu la mormêntulŭ comunarḑilorŭ în Père-Lachaise, poliţia a luatŭ mĕsurĭ energice, ca sĕ împedece turburarea ordinei publice.

*

Direcţiunea companiei căii ferate din Filadelfia a hotărîtŭ sĕ concedieze din serviciu pe toţĭ conductorii graşĭ, sub cuvêntŭ că ocupă prin vagóne pré multŭ spaţiu. Iritaţiunea conductorilorŭ e mare.

Dela mai mulţĭ tinerĭ românĭ din Biserica-albă primimŭ spre publicare următórea salutare cătră fraţii din Clusiu:

Biserica-Albă, Maiŭ 22 1884.

»Clara pacta, boni amici.«

Salutare şi urărĭ de fericire junimei universitare române şi bravilorŭ ei conducătorĭ pentru ţinuta demnă de numele românŭ faţă de scandalósele demonstraţiunĭ ale junilorŭ maghiarĭ universitarĭ din Clusiu. Décă ei astfelŭ începŭ şi nu sĕ vorŭ pocăi, noĭ ca adevĕraţĭ patrioţĭ, încă ne vomŭ împlini datorinţa. »Românulŭ ţine minte.«

Tinerii Românĭ din Biserica-Albă.

Reflecsiunĭ unguresci.

»Budapesti Hirlap,« ḑiarŭ ce apare în Budapesta, face în numĕrulŭ sĕu dela 20 Maiu următórele reflecţiunĭ caracteristice, cu privire la scandaluŭ unguresců din Clusiu:

»Intrebămŭ, ḑice »Budapesti Hirlap,' câtŭ de mare este puterea atrăgĕtóre ce o esercéză Clusiulŭ şi Universitatea din Clusiu asupra elementelorŭ străine şi îndeosebĭ asupra olahilorŭ (Românilorŭ)? Maghiariséză óre Clusiulŭ cu universitatea sa pe Românĭ, séu póte chiar ele se româniséză? In privinţa acésta nu merită laudă necondiţionată nicĭ oraşulŭ Clusiu, nici universitatea sa. Românii, carĭ vinŭ la Clusiu, fiĕ ca sĕ locuéscă acolo stabilŭ, fiĕ ca sĕ studieze, nu se facŭ Ungurĭ, pentrucă societatea clusiană nu-i primesce în sînulŭ sĕu. Pe de altă parte însĕ fiecare Ungurŭ vorbesce româneşce, dar rarŭ e Românulŭ, care scie bine unguresce; causa este, că Ungurii se acomodéză, şi pe piaţa Clusiului audĭ vorbindŭ mai multŭ românesce, decâtŭ unguresce. In societatea clusiană desbinată în multe cercurĭ mĕrunte, Românii încă formézâ unŭ cercŭ deosebitŭ, şi Ungurii nicĭ n'au observatŭ până acuma, că la universitatea nóstră lucréză unŭ cercŭ românŭ şi nutresce ideale dacoromâne.

Décă tinerii românĭ nu demonstrau, ci-şĭ continuau propaganda în linişte, habar n'avea nimenea de ei.

. . . .

Acolo ungurimea neîncetatŭ pierde si nu se mişcă. Póte că demonstraţiunea Românilorŭ din Clusiu, din care se vede că şi acolo în capitala Ungurilorŭ, au luatŭ posiţiune contra uniunei, lucrândŭ pentru desfacerea Ardélului de Ungaria, îi va sgudui din somnŭ pe Ungurii din Ardélŭ şi îi va convinge că nu e destulŭ, décă subprefectulŭ şi judecătorulŭ e Ungurŭ, ci şi societatea trebue sĕ facă ceva pentru sine. Insĕ acésta sĕ o facă nu ridicândŭ totŭ mai multŭ zidurile despărţitóre, ci primindŭ societatea românéscă în sînulŭ societăţii maghiare, cu scopŭ ca sĕ-o mistuimŭ, sĕ-o înghiţimŭ. Décă Ungurii ar luá cu binele pe ascultătorii românĭ dela Universitatea din Clusiu, pe mulţĭ dintre ei i-ar puté momí şi face Ungurĭ. Dér avêndŭ acestĭ cetăţenĭ ungurĭ o societate: societatea »Iulia,« la propria nóstră universitate, ei se facŭ duşmanĭ ai patriei prin creşterea lorŭ.«

Sinodulŭ parochialŭ.

Braşovŭ 15 Maiu.

Alaltaerĭ s'a ţinutŭ a doua şedinţă a sinodului parochialŭ la Biserica Sf. Nicolae din Prundŭ. Lumea sătulă de vorbă multă a plecatŭ pe acasă, aşa încâtŭ sinodulŭ, pentru o parochiă atâtŭ de mare cum este cea din Prundĭ eră fórte slabŭ cercetatŭ. La începutŭ puteí sĕ numer, vr'o 24 de parochieni, ér cătră fine nu erau decâtŭ vr'o 11 cu toţii, şi dintre acestia 7 făcéu parte şi din comitetŭ.

S'a trecutŭ peste partea generală a Raportuluĭ despre activitatea comitetului. S'a desbătutŭ cestiunea comptabilităţii şi s'a decisŭ ca comitetulŭ să 'şĭ înmulţéscă registrele, conformŭ concluselorŭ sinodalĭ de mai înainte. O şedinţă ţinută de comitetŭ cu minoritatea membrilorŭ s'a ratificatŭ de cătră sinodŭ şi s'a avizatŭ comitetulŭ la esecutarea conclusului sinodalŭ din anulŭ trecutŭ referitorŭ la lipsirĭ, că adecă membrii comitetului carĭ lipsescŭ de 3 orĭ dela şedinţă, fără ca sĕ îşĭ justifice lipsirea sĕ fie priviţĭ ca eşiţĭ din comitetŭ şi să fie substituiţĭ. In legătură cu acésta a făcutŭ comisia sinodală propunerea, ca parochianii carĭ ţinŭ în arêndă bunurĭ de ale bisericei, séu carĭ stau în legăturĭ de contractŭ cu biserica, ca unii ce nu sunt independenţĭ, sĕ fie scoşĭ din orĭ ce combinaţiunĭ pentru alegerile viitóre. Acéstă propunere s'a respinsŭ, deşi era dréptă. Resolvirea mai multorŭ petiţiunĭ s'aŭ luatŭ simplu spre sciinţă. Referitorŭ la diferitele reparaturĭ s'a decisŭ ca încă în anulŭ acesta sĕ se facă succesivŭ ferestrĭ duple la biserică, aşa ca publiculŭ sĕ nu se mai plângă de curentŭ. Totdeodată s'a decisŭ ca sĕ se restaureze şi sĕ se adapteze casa Nr. 1104. de lângă biserică ca sĕ pótă sluji dreptŭ scólă. Faţă cu moşia cumpĕrată pe séma bisericei nóstre sinodulŭ a luatŭ cu plăcere spre sciinţă actulŭ cumpĕrării.

Preste totŭ tonulŭ unora dintre vorbitorĭ a fostŭ astfel încâtŭ unii din cei presenţĭ au părăsitŭ sinodulŭ, ér alţii stândŭ până la urmă au fostŭ espuşĭ la personalităţĭ aducêndu-li-se înainte trecutulŭ, deşi sinodulŭ i-a onoratŭ cu funcţia de comisarĭ. Ar fi de doritŭ în interesulŭ afacerilorŭ bisericesci, ca sĕ se cerceteze sinó-

---

FOILETONŬ.

Satulŭ cu comorile.

Novelă poporală.

(Fine.)

Alexandru simţi o bucuriă deosebită auḑindŭ cuvintele acestea şi vĕḑêndŭ câtŭ de veselŭ vine fie-care sĕ-i strîngă mâna cu putere.. La toţĭ le întórse banii înderĕtŭ. Nu avea trebuinţă de ei. Voi numai sĕ-i punĕ la probă, ca sĕ vĕdă ce inimă au cătră elŭ.

»Dispune de noi cum vreai, ḑiua-nóptea,' îi ḑiseră atuncĭ tovarăşii; »tótă fericirea caselorŭ nóstre ţie ţĭ-o datorimŭ. Ḑi-ne sĕ trecemŭ prin focŭ şi vomŭ trece. Ḑi-ne sĕ murimŭ pentru tine şi frică de mórte nu vomŭ avé!«

Şi cum se îmbulziau acumŭ prietinesce în jurulŭ lui, fie-care priviă de apróape hainele cele frumóse şi medalia de pe pieptŭ şi bucurosŭ ar fi voitŭ sĕ scie, ce însemnéză acéstă medaliă.

»Că portŭ medalia acésta,« ḑise Alexandru, »am sĕ mulţămescŭ bătrênului vostru învĕţătorŭ, repausatului meu părinte, fie-i ţĕrîna uşóră. Elŭ m'a învĕţatŭ multe lucrurĭ folositóre, între altele chiar şi câte ceva din ingineriă. Ca soldatŭ mi-au prinsŭ bine aceste cunoscinţe, pe lângă acésta, pentru purtarea mea cinstită şi pentru curagiulŭ meu eram mai bine vĕḑutŭ de câtŭ toţĭ camerаḑii mei. Mi-am făcutŭ datoria, şi în urmă am ajunsŭ căpitanŭ la cavaleriă (călărime). Odată, într'o luptă, bagŭ de sémă, că prinţulŭ moştenitorŭ înaintéză prea tare printre şirurile duşmane, şi că împreună cu suita lui e încunjuratŭ de călăreţĭ inimicĭ. Atuncĭ ca fulgerulŭ mĕ aruncŭ cu feciorii mei asupra duşmanului, şi într'o clipită am scăpatŭ pe prinţŭ. Pentru fapta asta am căpĕtatŭ rana, care mi-o vedeţĭ pe frunte şi medalia de pe pieptŭ. După încheiarea păcii, cândŭ mi-am luatŭ rĕmasŭ bunŭ de la miliţiă, mi se dete o pensiă adecă o léfă însemnată pe fie-care anŭ, până la mórte. Prinţulŭ nu şi-a uitatŭ de mine. Vĕ aduceţĭ bine aminte, că chiar m'a cercetatŭ o dată, cândŭ a călĕtoritŭ prin ţéră!«

»Ajungêndŭ însĕ aicĭ în Bogata, în acestŭ locŭ iubitŭ alŭ nascerei mele, şi vĕḑêndŭ ce ticăloşie şi sĕrăciă e aicĭ, mi-am ascunsŭ starea ca sĕ nu mĕ gătuéscă cineva. Ba într'o vreme îmĭ pierdusemŭ şi plăcerea d'a mai rĕmâné la voi şi eră m'aşŭ fi depărtatŭ, décă n'aşŭ fi vĕḑutŭ pe Irina morarului. Irina pare că m'a legatŭ cu unŭ lanţŭ de fierŭ. Hotărîiŭ în inima mea sĕ încercŭ, nu cum-va ar fi cu putinţă, ca totŭ sĕ trăescŭ între voi? M'am făcutŭ sĕracŭ, asemenea celorŭ lalţĭ, ca sĕ nu fiu bănuitŭ. Şi nimĕrui n'am spusŭ măcar o vorbă de virtuţile mele şi de léfa ce primiamŭ. Singurĭ părinţiĭorŭ Irinei am trebuitŭ sĕ le descoperŭ lucrurile acestea în séra cândŭ le-am cerutŭ mâna fiicei lorŭ, altcum nu mi-ar fi dat'o, pentru că mĕ credeau sĕracŭ de totŭ. Dar cândŭ, în aceeaşĭ séră, am luatŭ pe morarŭ şi pe morărésă şi i-am dusŭ în casa mea, unde am îmbrăcatŭ uniforma de ofiţerŭ şi le-amŭ arĕtatŭ banii, ce îi aveam adunaţĭ şi medalia împĕrătéscă, din carĭ se convinse că eu mai multă pensiă tragŭ într'unŭ anŭ, de cât face întregŭ venitulŭ morii pe trei anĭ — atuncĭ şi-au schimbatŭ părerea cu totulŭ. Dar nu trebuitŭ sĕ tacă. Aşa cereau împrejurările. Astăḑĭ nu-mĭ mai strică nimicŭ. Póte sĕ scie orĭ cine!«

Aşa le povesti Alexandru. Ómenii se minunau şi se bucurau totodată de noroculŭ lui. Şi atâta respectŭ căpĕtară de elŭ, în câtŭ abia mai cutezară sĕ-i ḑică tu.

„Ei! dar ce vreţĭ sĕ faceţĭ cu mine?' întrebă Alexandru. — „Sunteţĭ băeţĭ?... Vrĕu sĕ fiu sĕmănulŭ vostru în tocmai ca şi până acum, d'aceea fiţĭ şi rĕmâneţĭ pentru totdéuna fraţii mei. Nu hainele de ofiţerŭ, nicĭ medaliele facŭ pe omŭ onorabilŭ, ci inima cea bună şi curată, şi hărnicia lui!«

Aşa grăi Alexandru şi-i îmbrăţişă d'a rêndulŭ pe toţĭ, pentru că se pregătiau de ducă.

„Alexandre iţĭ mulţămimŭ pentru tóte,« fù cuvêntulŭ lorŭ de despărţire. »Tu eştĭ adevĕratulŭ urzitorŭ alŭ fericirei nóstre atâtŭ din lumea acésta câtŭ şi din cea-laltă. Tu eştĭ tata nostru, alŭ tuturorŭ. Cândŭ vei ţiné botezulŭ, sĕ scii, că ne vomŭ bucurá împreună cu tine, ca şi cândŭ ar fi o serbare în casele nóstre.«

A treia ḑi, Dumінecă, cândŭ era sĕ se ţină botezulŭ, toţĭ din satŭ se sculară desŭ de diminéţă. Alexandru se duse la patulŭ soţiei sale, sărută pe mama tênĕră şi pe miculŭ ângeraşŭ şi ḑise: „Vedĭ, scumpa mea Irină, mi se rupe inima de bucuriă. Băeţelulŭ tĕu mĕ inveseleşte multŭ, dar înfăţişarea satului nostru mĕ inveseleşte şi mai multŭ. Totulŭ e adevĕratŭ, că ómenii nu sunt aşa rĕi şi fără inimă, cum se ḑice câte odată. Credinţa în bunătatea omenimei sĕ nu o pierḑĭ nicĭ cândŭ. Éĭă, aḑĭ nópte éră ne-au împĕnatŭ casa cu cununĭ de florĭ, tocmai cum au făcut şi la cununia nóstră. Dar nu s'au mărginitŭ numai la atâta. Tote casele din satŭ sunt împodobite cu florĭ

dele cum se cuvine, pentru ca cestii de o importanţă mare să nu se decidă de 11 séu 15 inşĭ. Audimŭ că în Dumineca viitóre se va ţiné a treia şedinţă sinodală.

Protocolŭ

(Fine).

D. protopopŭ Gavr. Lazaru de Purcareţiŭ nu află, încâtŭ pentru Ungurenĭ, nicĭ o diferinţă esenţială între programa din Pesta şi cea din Sibiiu. Noi şi după programa din Sibiiu putemŭ sĕ luămŭ parte activă la alegerĭ. In celelalte în politică s'au întêmplatŭ şi se întêmplă dilnicŭ strămutărĭ cu multŭ mai radicale, decâtŭ cum ar fi împlinirea pretenţiunilorŭ programei din Sibiiu; de aceea acele nimenĭ nu le póte timbra de nerealisabile. Sunt de altmintrea trei lucrurĭ sânte, carĭ nu le vorŭ face obiecte de têrgŭ Românii adeveraţĭ nicĭ odată, şi aceste suntŭ: religiositatea, limba séu naţionalitatea şi iubirea patriei, — carĭ lucrurĭ măreţe suntŭ aşa de strînsŭ legate între sine, încâtŭ d-sa cugetă, că unulŭ, care n'are religiune n'are nicĭ naţiune, nicĭ patriă, — şi cine nu-şĭ iubesce limba şi naţionalitatea sa, nu-şĭ póte iubí nicĭ patria, nicĭ religiunea. Fiindcă déră prin împlinirea celorŭ cuprinse în programa din Sibiiu, după opiniunea d-sale s'arŭ promova interesele atâtŭ ale religiunei şi ale naţionalităţii Românilorŭ, câtŭ şi ale patriei comune, d-sa se alătură la propunerea dlui Medanŭ. —

D. preşedinte Ioanŭ Marcu observă, că Românii formulându-şĭ pretensiunile lorŭ la Sibiiu, au creatŭ o basă solidă pentru o împăcare sinceră. Acusarea déră, ca şi cum numai pestanii arŭ vré împăcarea, este cu totulŭ nedreptă.

Ne-însinuându-se alţĭ vorbitorĭ, d. preşedinte supune la votisare propunerile făcute, şi adunarea primesce cu unanimitate propunerea dlui Andreiu Medanŭ, — éră peste propunerea dlui A. Berinde trece la ordinea dilei.

8. Se propunŭ şi se alegŭ subcomitetele cercualĭ şi anume: pentru cerculŭ Caraşeului în persónele d-lorŭ Ciriacu Barburu ca preşedinte, Alexandru Jerontiu, Aug. Pelle, Gavr. Barburu, Lazarŭ Jernea, Petru Ciceronescu, dr. Titu Hengye, Dionisiu Papfi, Alexandru Nuciu, Trăianŭ Farkas, Ioanŭ Erdeli, Ludovicŭ Marcus, Aug. Barburu, Georgiu Ardeleanŭ, Antoniu Ghiţă, Ambrosiu Pap şi Vasile Sabo; — pentru cerculŭ de Baia-Mare, în persónele d-lorŭ; Stefanŭ Bilţiŭ, ca preşedinte, Iacobŭ Popŭ, Ioanŭ Pap (Ilba), Alessiu Berinde, Alexandru Steţiu, Ioanŭ Drumariu, Avramŭ Brebanŭ, Mihailŭ Lucaciu, Gavrilŭ Fülep, Vasiliu Maguranŭ şi Gavr. Sabó; — pentru cerculŭ Megieşului în persónele d-lorŭ: Alexandru Erdöss ca preşedinte, Antoniu Brebanŭ ca v. pres., Petru Dobossy, Ioanŭ Romanŭ, Ilie Steţiu. Vasiliu Anderco, Antoniu Kovacs şi Ioanŭ Pap (Satumare).

9. Urmeză p. 3. din programa dilei de astădĭ: D. preşedinte Ioanŭ Marcu dă citire sumarului motivelorŭ, ce le-a desfăşuratŭ în nrii 86 şi 87 din 1883 ai »Obs.« în privinţa înfiinţărei unei Associaţiunĭ culturale pentru Românii din Ungaria propriu disă.

D. protopopŭ Stefanŭ Bilţiu nu póte decâtŭ sĕ aplaudeze ideia desvoltată prin d. Marcu în „Obs,« sîmţesce şi d-sa, şi sîmţesce totŭ Românulŭ necesitatea urgentă de a meliorá starea culturală, sanitară şi economică a poporului nostru. Dsa însĕ este de părerea, că comisiunea ce se va esmite deocamdată sĕ nu facă statute, ci numai sĕ se pună în atingere de o parte cu bărbaţii zeloşĭ din celelalte comitate ungurene locuite de Românĭ, şi de altă parte cu comitetulŭ centralŭ alŭ »Asociaţiunei transilvane,« şi după informaţiunile, ce le va primí din acele părţĭ, sĕ stăruéscă séu pentru a se primí părţile ungurene în legătura Asociaţiunei transilvane, séu pentru a se conchiămá o adunare generală a Românilorŭ ungurenĭ cu scopulŭ de a se forma o nouă Asociaţiune.

Propunerea d-luí Stefanŭ Bilţiu se primesce, şi de membrii ai comisiunei se alegŭ domnii: Ioanŭ Marcu, Georgiu Papp, Andrei Medanŭ, Stefanŭ Bilţiu, Alexandru Ferenţiu, Ioanŭ Papp, dr. Vasiliu Lucaciu, Gavr. Lazarŭ de Purcareţiu, Ciriacŭ Barbu, I. Silviu Selagiu, Alexandru Erdös, Gavrilŭ Barbulŭ, Auguriu Pelle, Gavrilŭ Sabo, Ioanŭ Savanyu.

10. D. Lazarŭ Iernea propune, ca diarelorŭ: Gazeta Transilvaniei, Observatoriulŭ şi Luminatoriulŭ, carĭ apĕră cu atâta ardóre, tenacitate şi devotamentŭ interesele poporului românŭ, sĕ li se voteze şi din acésta adunare încredere şi recunoscinţă.

Propunerea se primesce cu unanimitate. —

11. Pentru autenticarea protocolului conf. de adĭ se esmitŭ d-nii advocaţĭ Alex. Ferenţiu, Ioanŭ Papp şi d. preotŭ Vas. Anderco.

12. Ne fiindŭ alte obiecte de pertractatŭ, preşedintele esprimă mulţămită d-lui subprefectŭ Robert Eötvös, care din diregătoriă a asistatŭ la acéstă conferinţă, şi a avutŭ ocasiune a se convinge, că Românii vrĕu a-şĭ apĕra drepturile şi interesele, însĕ pe cale pacinică, ca unŭ elementŭ lealŭ şi iubitorŭ de ordinea publică. —

Apoi mulţămesce membrilorŭ adunărei pentru că au ostenitŭ — mulţĭ din cele mai îndepărtate unghiurĭ ale comitatului, — aicĭ, şi au discutatŭ tóte întrebările cu-o perfectă seriositate, cu zelŭ şi înţelepciune; —

In urmă declară adunarea de închisă.

Ioane Marcu, preşedinte. **Ioanŭ Savanyu,** notariu.

S'a cetitŭ şi autenticatŭ în Satu-mare 17 Maiu 1884.

Ioanŭ Papp. **Alexandru Ferenţiu.**

Vasiliu Anderco.

Pregătirĭ pentru viitórea adunare a »Associaţiunei transilvane.«

Orăştiă, în 12 Maiŭ, 1884.

Domnule Redactorŭ!

Asociaţiunea transilvană pentru literatura şi cultura poporului românŭ, în adunarea sa generală din véra trecută, ţinută în Braşovŭ, a decisŭ în privinţa loculuĭ: ca procsima sa adunare sĕ se ţină în Orăştiă.

In urma acesteia, onorabilii óspeţĭ întrunitĭ cu acestŭ prilegiu însufleţitorŭ, la încheiarea adunării, se despărţiră de drăgălaşulŭ Braşovŭ cu salutarea: la revedere în Orăştiă. Atâtŭ de atuncĭ.

Aceste cuvinte, pentru noi orăştenii, au fostŭ de ajunsŭ, ca sĕ ne escite la energiă şi activitate în aşteptarea acestei rare, dar scumpe sĕrbătorĭ.

Şi inteliginţa nóstră din locŭ, consciă de datorinţa sa morală, impusă ei prin simţulŭ iubirei frăţescĭ, la învitarea d-lui Dr. Tincu, încă în 11 Novembre an. tr. s'a întrunitŭ în o conferinţă, în care s'a consultatŭ asupra paşilorŭ ce ar fi sĕ se întreprindă cu privire la pregătirile de primire pentru Asociaţiune.

In linia primă 'şi-a alesŭ unŭ comitetŭ esecutivŭ, constătătorŭ din 15 membrii şi anume: Dr. A. Tincu, S. Popŭ, Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, I. Mihaiu, G. Baciu, I. Lăzăroiu jun., I. Branga, P. Juran, S. Corvinŭ, N. Trifu, G. Vinţan, V. Popu, G. Braşoveanŭ şi Vasile Bologa.

Acestŭ comitetŭ constituindu-se 'şĭ-a alesŭ de preşed.: Dr. Tincŭ, v. preşed. I. Mihaiŭ, cassierŭ Dr. St. Erdélyi şi secretarŭ V. Bologa.

Din însărcinarea acestuĭ comitetŭ, d-le Redactorŭ, am onóre a vĕ comunicá următórele amĕnunţe referitóre la pregătirile ce 'şi-a propusŭ şi stăruie cu mână de ferŭ sĕ le esecute.

Ca activitatea sĕ fie mai înteţitóre şi resultatulŭ doritŭ mai îngrabă realisabilŭ, acestŭ comitetŭ s'a subîmpărţitŭ în deosebite secţiunĭ, avêndu-'şĭ fie-care resortulŭ sĕu de activitate.

Intâiŭ 'şĭ-a alesŭ o comisiune, în persónele d-lorŭ: S. Corvinŭ, G. Baciu, N. Ttifu şi G. Vinţanu, — pentru conscrierea şi arangiarea cuartirelorŭ în modŭ corĕspundĕtorŭ.

A doua comisiune în persónele d-lorŭ: Dr. Tincu, S. Popu, Dr. Mihu, Dr. Erdélyi, I. Mihaiŭ, P. Juranŭ, I. Branga şi V. Bologa, — pentru arangiarea pregătirilorŭ necesare cu privire la o producţiune de concertŭ musicalŭ.

A treia comisiune în persónele d-lorŭ: Dr. Mihu, Dr. Erdélyi, G. Baciu, I. Lăzăroiu, V. Popŭ, P. Juranu, I. Branga şi V. Bologa, — pentru aranjarea balului.

Şi în sfîrşitŭ a patra comisiune în persónele d-lorŭ: S. Popŭ, Dr. Erdélyi şi G. Baciu, — pentru provederea pregătirilorŭ necesare, cu privire la o eventuală escursiune, la unulŭ din locurile de însemnătate istorică séu din alte puncte de vedere, din jurulŭ Orăştiei.

Aceste sunt direcţiunile luate de comitetulŭ amintitŭ în pregătirile sale pentru primirea Asociaţiunei; aceste, prin carĭ elŭ, între modestele împrejurărĭ, a cugetatŭ sĕ corespundă în modŭ onorificŭ aşteptărilorŭ esterne şi sĕ-le facă o petrecere plăcută confraţilorŭ veniţĭ din depărtare. Prin acésta credemŭ noi, a fi informatŭ pe deplinŭ şi onor. publicŭ despre cele întreprinse cu privire la serbarea celei mai frumóse festivităţĭ a Românilorŭ din Transilvania.

Asupra acestora vomŭ mai revení, d-le Redactorŭ. Şi în interesulŭ causei, nu vomŭ întârdia la timpulŭ sĕu a-vĕ da informaţiunile necesare, chiarŭ şi despre succesele obţinute.

Cu tótă stima: **Vasile Bologa.** secr. com.

Diverse.

Falsificatorĭ. — O industriă întrégă destulŭ de lucrativă se face în Bucurescĭ dice »Telegraph.« Mereu, monede de 5, 2 şi 1 leu false se împrăştiă în piaţă şi acum s'a începutŭ ş'o altă varietate de emisiunĭ, multŭ mai primejdiósă, şi la care trebuie o nemărginită băgare de sémă spre a nu fi înşelatŭ. Bilete de bancă de 20 şi 100 de lei false circulă în profusiune, imitate c'o măestriă vrednică de admiratŭ. Erĭ chiar fŭ arestatŭ unŭ anume Franz Iosef, care voia sĕ schimbe unŭ biletŭ de 100 francĭ. Poliţia cercetéză cu activitate sediulŭ acestei filiale clandestine a Băncei Naţionale.

Fidanţare. — Anunţămŭ fidanţarea d-lui George Dima, profesorŭ de cantŭ la seminarulŭ din Sibiu, cu d-şora Maria Bologa.

Scandalŭ într'o biserică. — In dilele acestea s'a întêmplatŭ în biserica din Maria-Enzersdorf lângă Brünn o scenă neplăcută. Biserica era plină de ómenĭ. Preotulŭ predicá despre învierea mântuitorului. Deodată rĕsună din mijloculŭ ascultătorilorŭ o voce, care strigà preotului sĕ nu mai vorbescă astfelŭ de neadevĕrurĭ. Vocea erá a unui lucrătorŭ dela o fabrică, care se îmbătase. Preotulŭ se oprì de a mai vorbi şi ordonà într'unŭ tonŭ aspru sĕ iésă imediatŭ din biserică. Lucrătorulŭ însă ii rĕspunse că nimenea n'are sĕ-i poruncéscă. Ascultătorii se iritară cumplitŭ şi strigau: »Afară cu miserabilulŭ!« Câţĭ-va ómenĭ se încercară sĕ 'lŭ apuce şi sĕ 'lŭ dea pe uşă afară. Lucrătorulŭ se apĕrà şi da în drépta şi în stânga. Se începù o păruială. Deodată demonstrantulŭ strigà: »Focŭ, biserica arde!« Aceste cuvinte produseră o învălmăşélă nespusă. Cei ce stăteu mai la uşă, nesciindŭ de unde vine strigătulŭ, începură a se îmbulzi spre uşă. Femeile strigau cuprinse de grózā. Una din ele, d-na Hişka, leşinà. Demonstrantulŭ abia afară din biserică fŭ legatŭ şi dusŭ în arestulŭ comunalŭ.

Autenticŭ. Un omŭ dormea pe o pajişte. Pe alăturea trecea o femeiă care vindea ridichi. »Nu cumperĭ ridichi jupâne?« se adresă femeia. »Nu!« rĕspunse omulŭ deşteptatŭ din somnŭ; »decă mĕ lăsai în pace şi nu 'mĭ stricai somnulŭ, aş fi cumpĕratŭ.«

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

şi ramurĭ verdĭ, ca şi cândŭ sĕrbătórea nóstră, ar fi o sĕrbătóre pentru fie-care familiă. Şi apoi, câtŭ ţine de la noi până la uşa bisericei, au plantatŭ două rêndurĭ de mesteacănĭ, înlănţuiţĭ totŭ cu legăturĭ de florĭ, ér pe josŭ au aşternutŭ florĭ şi érbă verde."

Tinera mamă mişcată de cele audite începù a se înroşi, ér ochii ei se umplură de lacrămĭ. »Amŭ auditŭ eu ceva sgomotŭ astă nópte pe afară şi nu sciamŭ, ce póte fi!« dise dînsa şi neputêndu-se reţinea, se sculă şi se duse până la ferêstră, ca sĕ vadă ce lucru minunatŭ e p'afară. Incepu a plânge în tăcere.

Nimicŭ nu este mai mişcătorŭ pentru o inimă fragedă decâtŭ clipita cândŭ vede că virtutea ă triumfatŭ, şi că ea este rĕsplătită, după cum merită. Acésta este ca o presimţire a fericirei, ce ne aşteptă în lumea viitóre, décă faptele nóstre vorŭ fi întocmai după cum voiesce părintele nostru din ceriu.

Cândŭ se întórse Irina îndĕrĕptŭ la copilaşŭ, étă intrară şi părinţii ei, cari erau sĕ fiă naşĭ la botezŭ.

Morărésa nu se putea mira din destulŭ, câtŭ de frumosŭ suntŭ împodobite casele, câtŭ de veselŭ e prin satŭ, şi strigă de repeţite orĭ:

»Aşa botezŭ nu s'a mai pomenitŭ în Bogata, de cândŭ e lumea. Nicĭ nascerea unui prinţŭ nu se sĕrbătoresce cu atâta pompă!«

Şi pe cândŭ vorbia încă morărésa astfelŭ, se observă venindŭ înspre casa lui Alexandru unŭ lungŭ şirŭ de băeţĭ şi băete, doi câte doi, îmbrăcaţĭ în haiue de sĕrbătóre. Fie-care aducea dela părinţii sĕi darurĭ pentru micuţulŭ din faşă: unii pânză subţire de bumbacŭ, alţii zaharŭ, alţii florĭ şi éră alţii totŭ felulŭ de jucării. Câte familii în satŭ atâtea darurĭ. Toţĭ băeţii sĕrutară mâna Irinei dicêndŭ: mama nóstră şi a lui Alexandru, dicêndu-i bunulŭ nostru tată." Şi ce dulce rĕsună pentru Alexandru şi Irina numele de tată şi mamă! Gratulaţiă mai simplă şi mai mişcătóre de câtŭ scésta nu putea fi.

Deodată se audiră tunândŭ tóte clopotele. Erá timpulŭ de biserică. Eşiră din curte cu toţii, înainte naşii cu prunculŭ, pe urmă tatălŭ cu capulŭ plecatŭ spre pămêntŭ, de mişcatŭ ce erá. La biserică aştepta satulŭ întrepŭ. Trecêndă Alexendru pe lângă cei adunaţĭ, tóţĭ îi diseră prietinesce; »Bună diminéţa tată Alexandre!« şi intrară după dênsulŭ în biserică.

Sfêrşindu-se rugăciunile de botezŭ, preotulŭ ţinù o predică frumósă despre datorinţele şi recunoscinţa obştéscă a poporului faţă de o deregătoriă bună. Se părea că nicĭ odată n'a vorbitŭ atâtŭ de însufleţitŭ şi atâtŭ de dulce, ca astădĭ. Fie-care cuvêntŭ pătrundea cu putere în inimele ascultătorilorŭ. Toţĭ erau aşa de mişcaţĭ, încâtŭ abia îşĭ puteau stăpâni lacrimele. Ér cândŭ preotulŭ ridică mânile spre cerŭ, sĕ se róge pentru deregĕtorii cei înţelepţĭ ai satului, fie-care se gândia în tăcere la Alexandru. În sfêrşitŭ preotulŭ singurŭ nu se mai putù stăpâní ci, între lacrimĭ, îi scăpà numele lui Alexandru — atuncĭ nimenĭ nu mai fŭ în stare sĕ se mai reţină, care de care plângea şi suspina mai tare. Fie-care îşĭ aducea aminte de biuele ce-lŭ făcuse elŭ comunei. Fie-care erá convinsŭ, că Alexandru este urzitorulŭ fericirei lorŭ. Preotulŭ nu putù vorbi mai departe. Incheià cu rugăciunea Domnului: Tatălŭ nostru.

Alexandru pătrunsŭ de cele ce vedguse şi audise ieşí cu sfiélă din biserică, abia cutezândŭ sĕ-şĭ rădice ochii asupra celorŭ dimprejurulŭ sĕu. Cu capulŭ plecatŭ elŭ sĕ îndreptà spre casă prin mijloculŭ mulţimei, care-lŭ saluta din tóte părţile. O singură vorbă nu era în stare sĕ rostéscă.

La mésă luaseră parte socrii, preotulŭ, învĕţătorulŭ şi ceialalţĭ doi diregătorĭ. Acestia spuneau că aprópe în tóte casele sunt întinse mese mari, la carĭ se poftescŭ împrumutatŭ unulŭ pe altulŭ.

Alesandru da din capu şi dicea: »Asta e pré mare cinste. Nu sunt vrednicŭ de ea!« Dar bucuria, care o vedé pretutindenea, éră-lŭ făcu veselŭ.

Sera sĕ preumblà cu óspeţii sĕi prin satŭ, intrà din casă în casă la fiecare familiă, vedêndŭ câteva clipite în totŭ loculŭ şi mulţămindŭ pentru dragostea şi iubirea aretată.

Satulŭ cu comorile era de totŭ veselŭ.

Vestea despre acesta serbătóre ajunsese şi în oraşu şi toţĭ, carĭ avură vreme, alergară sĕ védă şi ei. Jocurile tineretului ţinură până nóptea târdiu. Pretutindenea audiai cântece şi chiuiturĭ.

Multă vreme s'a pomenitŭ în Bogata acésta di frumósă. Ba se pomenesce şi astădĭ. Toţĭ cei din comună, îlŭ numiau pe Alexandru de aicĭ înainte numai tata Alexandru, ér pe dragălaşa Irină, mama Irina.

Cela-ce în viaţă semĕnă grâu, grâu seceră. Cela-ce sémĕnă bine, de bine are parte.

D'asupra nóstră este unŭ părinte, plinŭ de îndurare, care cu iubire rĕsplătesce tóte faptele cele bune.

Localisare după Zschokke de **Petra-Petrescu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 25 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.70
Rentă de aurŭ 4% . . .	91.95
Rentă de hârtiă 5% . .	88.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	132.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.60
Bonurĭ rurale ungare . .	102.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale transilvane	101.—
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	117.40
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	114.60
Renta de hârtiă austriacă	80.60
Renta de arg. austr. . .	81.20
Renta de aurŭ austr. . .	102.10
Losurile din 1860 . . .	132.25
Acţiunile băncei austro-ungare	854.—
Act. băncei de creditŭ ung.	369.—
Act. băncei de creditŭ austr.	311.10
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.70½
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.80
Londra 10 Livres sterlinge	122.35

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 12 Maiŭ st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump.	94⅞	vênd.	95⅛
Renta rom. amort. (5%) . .	»	94⅞	„	95
» convert. (6%) . .	»	98⅛	»	100¾
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	32	»	34
Credit fonc. rural (7%) . .	»	104	„	105¼
» „ „ (5%) . .	„	92½	„	93¾
» » urban (7%) . .	»	103½	„	104
» » „ (6%) . .	»	99⅛	»	100
» . » (5%) . .	»	90.⅝	»	90½
Banca naţională a României	„	1428.	„	1439
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	„	340.½	„	370
« » » Naţională . .	„	235.	»	238
Aurŭ	„	3.46%	„	3.80
Bancnote austriace contra aurŭ	„	2.09.	„	2.00

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 25 Maiu st. n. 1884.

Bancnote româneseĭ	Cump.	9.30	Vênd.	9.32
Argint românesc	»	9.22	»	9.25
Napoleon-d'orĭ	»	9.64	»	9.67
Lire turcescĭ	»	10.85	»	10.89
Imperialĭ	»	9.84	»	9.89
Galbenĭ	»	5.62	»	5.65
Scrisurile fonc. »Albina« . . .	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ » . . . . 7—10 % pe anŭ.				

Numere complete din „Gazetă„ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI“
ḌIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente
se potŭ face la **1** şi **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . , . 12 fl. v. a.
„ „ „ ½ „ . . . 6 „ „
„ „ „ ¼ „ . . . 3 „ „
Se acórdă abonamente şi lunare cu . . 1 „ „

Pentru România şi străinătate pe anŭ . 36 francĭ
„ „ „ „ ½ „ . 18 „
„ „ „ „ ¼ „ . 9 „

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ ạdresa, ca trimiterea ḍiarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârḍiere.

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ 10%
„ „ „ 5— 8 „ 15%
„ „ „ 9—11 „ 20%
„ „ „ 12—15 „ 30%
„ „ „ 16—20 „ 40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ 50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia Alexi Braşovŭ.